Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο πενταμελές τμήμα)

της 25ης Μαΐου 2016*

«Ρήτρα διαιτησίας — Πέμπτο πρόγραμμα-πλαίσιο για τις δράσεις έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (1998-2002) — Σύμβαση στον τομέα "Ενέργεια, περιβάλλον και βιώσιμη ανάπτυξη" — Καταγγελία της σύμβασης — Επιστροφή μέρους των προκαταβληθέντων ποσών — Τόκοι υπερημερίας — Διαδικασία έκδοσης ερήμην απόφασης»

Στην υπόθεση T-226/14,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη αρχικώς από τον L. Cappelletti και την F. Moro, στη συνέχεια από την F. Moro, επικουρούμενους από τον R. van der Hout, δικηγόρο,

ενάγουσα

κατά

McCarron Poultry Ltd, με έδρα το Killacorn Emyvale (Ιρλανδία),

εναγομένη,

με αντικείμενο αγωγή βάσει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ, με την οποία ζητείται να υποχρεωθεί η εναγομένη να επιστρέψει μέρος του ποσού που προκαταβλήθηκε από την Επιτροπή στο πλαίσιο της σύμβασης NNE5/1999/20229, πλέον τόκων υπερημερίας,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους Σ. Παπασάββα, πρόεδρο, I. Labucka, C. Wetter, E. Bieliūnas (εισηγητή) και V. Kreuschitz, δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 27 Απριλίου 2001, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα, εκπροσωπούμενη από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, συνήψε με την εταιρία S., υπό την ιδιότητα του συντονιστή, καθώς και με τις παρέχουσες υπηρεσίες A., E., I. και McCarron Poultry Ltd (στο εξής: εναγομένη) τη σύμβαση NNE5/1999/20229 (στο εξής: σύμβαση) με τίτλο «Κοινοτικές δράσεις στο πλαίσιο του ειδικού προγράμματος έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (ΕΤΑ) στον τομέα: "Ενέργεια, περιβάλλον και βιώσιμη ανάπτυξη" – Μέρος Β: πρόγραμμα "Ενέργεια"», η οποία εντάσσεται στο πλαίσιο του πέμπτου προγράμματος-πλαισίου της Κοινότητας για τις δράσεις έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (1998-2002), με σκοπό την υλοποίηση του προγράμματος «Optimised Biomass CHP Plant for Monaghan Integrating Condensing Economiser Technology» (εγκατάσταση συμπαραγωγής βελτιστοποιημένης βιομάζας στο Monaghan, με τεχνολογία εξοικονόμησης διά συμπίεσης-συμπύκνωσης).

2 Η σύμβαση έχει συνταχθεί στην αγγλική γλώσσα και διέπεται, σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 1, αυτής, από το βελγικό δίκαιο. Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, η εν λόγω σύμβαση περιλαμβάνει τρία παραρτήματα τα οποία αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της. Το παράρτημα Ι αφορά την περιγραφή των προς υλοποίηση εργασιών, το παράρτημα ΙΙ θέτει τους γενικούς όρους που διέπουν τη σύμβαση και το παράρτημα ΙΙΙ μνημονεύει τις εξουσιοδοτήσεις.

3 Το άρθρο 5, παράγραφος 2, της σύμβασης περιλαμβάνει ρήτρα διαιτησίας, κατά την έννοια του άρθρου 272 ΣΛΕΕ, η οποία έχει ως εξής:

«Το Πρωτοδικείο [νυν Γενικό Δικαστήριο], και, σε περίπτωση αναίρεσης, το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [νυν Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης], είναι το μόνο αρμόδιο να αποφαίνεται επί κάθε διαφοράς που ανακύπτει μεταξύ της Κοινότητας, αφενός, και των συμβαλλομένων, αφετέρου, ως προς το κύρος, την εφαρμογή και την ερμηνεία της παρούσας σύμβασης.»

4 Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, της σύμβασης, το έργο επρόκειτο να διαρκέσει 58 μήνες από την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την τελευταία υπογραφή εκ μέρους των συμβαλλομένων. Αφορούσε, επομένως, το διάστημα από 1ης Μαΐου 2001 (ημερομηνία έναρξης του έργου) έως 28 Φεβρουαρίου 2006.

5 Όσον αφορά την χρηματοδοτική συμμετοχή της Κοινότητας, το άρθρο 3 του παραρτήματος ΙΙ ορίζει τα εξής:

«1. Η χρηματοδοτική συμμετοχή της Κοινότητας καταβάλλεται σύμφωνα με τις ακόλουθες αρχές:

a) Η Επιτροπή καταβάλλει στον συντονιστή αρχική προκαταβολή εντός 60 ημερών από την ημερομηνία της τελευταίας υπογραφής εκ μέρους των συμβαλλομένων. Ο συντονιστής διανέμει την προκαταβολή αυτή σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην λεπτομερή έκθεση με τις ενδεικτικές επιλέξιμες δαπάνες η οποία παρατίθεται μετά τις υπογραφές της παρούσας σύμβασης.

[…]

3. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 26 του παραρτήματος αυτού, όλες οι πληρωμές λογίζονται ως προκαταβολές μέχρις εγκρίσεως της τελικής έκθεσης.

4. […]

Σε περίπτωση μη επιστροφής από τον συμβαλλόμενο εντός της ταχθείσας από την Επιτροπή προθεσμίας, η Επιτροπή προσαυξάνει τα οφειλόμενα ποσά με τόκο υπερημερίας υπολογιζόμενο βάσει του επιτοκίου που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στις κύριες πράξεις της αναχρηματοδότησης κατά την πρώτη ημέρα του μήνα λήξης της ταχθείσας από την Επιτροπή προθεσμίας, προσαυξημένου κατά μιάμιση ποσοστιαία μονάδα, υπό τον όρο ότι δεν οφείλονται τόκοι δυνάμει άλλης διάταξης της παρούσας σύμβασης. Οι τόκοι αφορούν το διάστημα από την επομένη της λήξης της προθεσμίας έως την ημερομηνία λήψης των προς επιστροφή ποσών.»

6 Το άρθρο 6, παράγραφος 2, της σύμβασης έχει ως εξής:

«Όταν η εκτέλεση του έργου εξαρτάται από τη λήψη διοικητικής έγκρισης και η διοικητική αυτή έγκριση δεν χορηγείται εντός ενός έτους από την ημερομηνία έναρξης που ορίζεται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, η Επιτροπή μπορεί να προβεί άμεσα σε καταγγελία της σύμβασης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 του παραρτήματος ΙΙ της σύμβασης.»

7 Το άρθρο 7, παράγραφος 6, τρίτο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙ της σύμβασης, με τίτλο «Καταγγελία της σύμβασης ή παύση της συμμετοχής συμβαλλομένου», ορίζει τα εξής:

«Σε περίπτωση καταγγελίας της σύμβασης ή παύσης της συμμετοχής ενός συμβαλλομένου:

a) […] η Επιτροπή δύναται να απαιτήσει την επιστροφή όλης ή μέρους της χρηματοδοτικής συμμετοχής της Κοινότητας, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση και τα αποτελέσματα των αναληφθεισών εργασιών καθώς και τη χρησιμότητά τους για την Κοινότητα στο πλαίσιο του σχετικού ειδικού προγράμματος,

[…]».

8 Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙ της σύμβασης, «[ό]ταν η συνολικώς οφειλόμενη από την Κοινότητα χρηματοδοτική συμμετοχή, λαμβανομένων υπόψη τυχόν προσαρμογών, συμπεριλαμβανομένων και των προσαρμογών κατόπιν λογιστικού ελέγχου, όπως ο προβλεπόμενος από το άρθρο 26 του παρόντος παραρτήματος, είναι κατώτερη από το συνολικό ύψος πληρωμών που προβλέπει η παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του παρόντος άρθρου, οι οικείοι αντισυμβαλλόμενοι επιστρέφουν τη διαφορά σε ευρώ εντός της προθεσμίας που τάσσει η Επιτροπή στην αίτηση που τους απευθύνει διά συστημένης επιστολής έναντι απόδειξης παραλαβής».

9 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3 της σύμβασης, όπως τροποποιήθηκε με την πρόσθετη πράξη αριθ. 1, η οποία υπεγράφη στις 6 Σεπτεμβρίου 2004, το σύνολο των επιλέξιμων δαπανών του έργου καθορίσθηκε σε 46 388 002 ευρώ και το συνολικό ποσό της χρηματοδοτικής συμμετοχής της Κοινότητας σε 2 975 000 ευρώ.

10 Στις 21 Ιουνίου 2001, η Επιτροπή κατέβαλε αρχική προκαταβολή ύψους 892 500 ευρώ στον τραπεζικό λογαριασμό της εταιρίας S. και, στη συνέχεια, στις 12 Δεκεμβρίου 2003, ενδιάμεση πληρωμή ύψους 71 862,28 ευρώ. Ως συντονιστής, η εταιρία S. όφειλε ακολούθως να διανείμει τα ποσά αυτά μεταξύ των διαφόρων συμβαλλομένων σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην λεπτομερή έκθεση με τις ενδεικτικές επιλέξιμες δαπάνες που προσαρτάτο στη σύμβαση.

11 Με την πρόσθετη πράξη αριθ. 1 της σύμβασης, η εταιρία S. αποχώρησε από το έργο και αντικαταστάθηκε από την εναγομένη, η οποία ανέλαβε καθήκοντα ως νέος συντονιστής από 1ης Μαΐου 2003.

12 Έπειτα από αυτήν την πρόσθετη πράξη, ο αρχικός συντονιστής μετέφερε σε λογαριασμό της εναγομένης τα ποσά τα οποία του είχε καταβάλει η Επιτροπή. Η μεταφορά στον λογαριασμό της εναγομένης πραγματοποιήθηκε στις 17 Σεπτεμβρίου 2004.

13 Με συστημένη επιστολή, έναντι απόδειξης παραλαβής, της 7ης Δεκεμβρίου 2005 την οποία απηύθυνε στην εναγομένη, η Επιτροπή επισήμανε ότι το έργο είχε σημειώσει «σημαντικές καθυστερήσεις από της ενάρξεώς του» και ότι «[μ]όνον μικρό μέρος των προβλεπόμενων στη σύμβαση εργασιών [είχε] υλοποιηθεί έως την [ημερομηνία εκείνη]». Από την επιστολή αυτή προκύπτει επίσης ότι τόσο το ηλεκτρονικό μήνυμα της εναγομένης της 13ης Ιουνίου 2005 όσο και οι εκθέσεις προόδου που η εναγομένη είχε καταρτίσει στις 31 Μαΐου και στις 15 Νοεμβρίου 2005 μαρτυρούσαν την αδυναμία των συμβαλλομένων να λάβουν τις αναγκαίες εγκρίσεις για την υλοποίηση του έργου.

14 Ως εκ τούτου, η Επιτροπή επισήμανε στην εναγομένη, για τους υπολειπόμενους σχεδόν τρεις μήνες έως το πέρας του έργου, τις απαιτήσεις που έπρεπε να τηρηθούν, από άποψη εγγράφων, ώστε ο συμβαλλόμενος να ζητήσει την παράταση του έργου διά της υπογραφής πρόσθετης πράξης της σύμβασης, σύμφωνα με το άρθρο 7 αυτής.

15 Με έγγραφο της 17ης Ιανουαρίου 2006, η εναγομένη ζήτησε παράταση της σύμβασης για πρόσθετο διάστημα τριών ετών, αλλά δεν υπέβαλε κανένα από τα έγγραφα που είχε ζητήσει η Επιτροπή με την επιστολή της 7ης Δεκεμβρίου 2005.

16 Με συστημένη επιστολή, έναντι απόδειξης παραλαβής, της 20ής Μαρτίου 2006, η Επιτροπή ενημέρωσε την εναγομένη ότι η αίτησή της για παράταση δεν μπορούσε να γίνει δεκτή, διότι, αφενός, δεν είχαν ληφθεί οι κύριες εγκρίσεις για την υλοποίηση του έργου, οπότε δεν υπήρχε «καμία δυνατότητα επιτυχούς ολοκλήρωσης του έργου εντός ευλόγου διαστήματος», και, αφετέρου, η αίτηση αυτή είχε παραληφθεί από την Επιτροπή μόλις την 3η Φεβρουαρίου 2006, δηλαδή μετά την παρέλευση της προθεσμίας που προβλέπει το άρθρο 7 της σύμβασης για την υποβολή αίτησης τροποποίησής της, ήτοι την 1η Ιανουαρίου 2006.

17 Κατόπιν τούτου, με την ίδια επιστολή η Επιτροπή δήλωσε στην εναγομένη την απόφασή της να καταγγείλει τη σύμβαση σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του παραρτήματος II της σύμβασης και το άρθρο 6, παράγραφος 2, της σύμβασης. Η Επιτροπή ενημέρωσε την εναγομένη ότι η καταγγελία θα άρχιζε να ισχύει από την ημερομηνία παραλαβής της εν λόγω επιστολής.

18 Τέλος, προκειμένου να περατωθεί η διοικητική διαδικασία, η Επιτροπή ζήτησε από την εναγομένη να της υποβάλει τελική συγκεφαλαιωτική έκθεση και τελική κατάσταση δαπανών για το διάστημα από την έναρξη του έργου έως την ημερομηνία περάτωσης αυτού, εντός ενός μηνός από την παραλαβή της εν λόγω επιστολής.

19 Μετά την παραλαβή της τελικής συγκεφαλαιωτικής έκθεσης και της τελικής κατάστασης δαπανών στις 5 Μαΐου 2006 και λαμβάνοντας υπόψη ότι, κατά τη διάρκεια του έργου, είχε λάβει τέσσερις διαφορετικές εκδοχές του ανακεφαλαιωτικού εντύπου με τα ποσά που είχαν καταβληθεί από τον συντονιστή στους λοιπούς συμβαλλομένους (ήτοι του «εντύπου Ε3»), η Επιτροπή κάλεσε όλους τους συμβαλλομένους, με συστημένη επιστολή, έναντι απόδειξης παραλαβής, της 15ης Μαΐου 2007, να της αποστείλουν βεβαίωση με τα εισπραχθέντα ποσά (και, ενδεχομένως, με τα επιστραφέντα ποσά) στο πλαίσιο του έργου, προκειμένου να καθοριστεί για κάθε συμβαλλόμενο το οριστικό, προς καταβολή ή προς ανάκτηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ποσό.

20 Οι εταιρίες Ε., Ι. και Α. απέστειλαν τις βεβαιώσεις τους στην Επιτροπή με έγγραφα, αντιστοίχως, της 8ης Ιουνίου, της 12ης Ιουνίου και της 17ης Σεπτεμβρίου 2007. Από τις βεβαιώσεις αυτές προκύπτει ότι, ως συμβαλλόμενα μέρη στη σύμβαση, οι εταιρίες Ι. και Α. δεν είχαν λάβει κανένα ποσό, ενώ η εταιρία Ε. είχε λάβει ορισμένο ποσό για το έργο.

21 Κατόπιν ανταλλαγής σειράς επιστολών με την εναγομένη και την εταιρία S. προκειμένου να καθοριστούν τα καταβληθέντα ποσά στο πλαίσιο του έργου και έπειτα από ανάλυση των οικονομικών και τεχνικών εκθέσεων που είχαν υποβληθεί στο πλαίσιο της σύμβασης, η Επιτροπή καθόρισε, για κάθε

συμβαλλόμενο, το ποσό των εγκεκριμένων επιλέξιμων δαπανών, το ποσό της οφειλόμενης συμμετοχής της Ένωσης, το ποσό της καταβληθείσας συμμετοχής από την Ένωση και, τέλος, τα προς καταβολή ή προς ανάκτηση από την Ένωση ποσά.

22 Το προς ανάκτηση από την εναγομένη ποσό ανερχόταν σε 848 926,33 ευρώ και είχε υπολογισθεί λαμβανομένης υπόψη της χρηματοδοτικής συμμετοχής που είχε λάβει από την Ένωση η εταιρία αυτή κατόπιν της υπογραφής της πρόσθετης πράξης αριθ. 1 της σύμβασης, η οποία ανερχόταν συνολικά σε 964 362,28 ευρώ και αντιστοιχούσε στο ποσό της προχρηματοδότησης ύψους 892 500 ευρώ και της ενδιάμεσης πληρωμής ύψους 71 862,28 ευρώ, από όπου αφαιρέθηκαν η οφειλόμενη στην εναγομένη συμμετοχή (4 073,54 ευρώ), η συμμετοχή που αυτή είχε μεταφέρει στους λογαριασμούς της εταιρίας S. (40 782,04 ευρώ για τις δαπάνες συντονισμού και έργου) και της εταιρίας E. (18 844,45 ευρώ), καθώς και η χρηματοδοτική συμμετοχή που έπρεπε να μεταφέρει η εναγόμενη στους λογαριασμούς της εταιρίας I. (41 458,53 ευρώ) και της εταιρίας A. (10 277,39 ευρώ).

23 Με προειδοποιητική επιστολή, έναντι απόδειξης παραλαβής, της 27ης Απριλίου 2010, η Επιτροπή ενημέρωσε την εναγομένη σχετικά με την πρόθεσή της να της απευθύνει χρεωστικό σημείωμα, για την ανάκτηση ποσού 848 926,33 ευρώ, υπό τον όρο ότι η εναγόμενη θα της κοινοποιούσε τα αποδεικτικά πληρωμής στις εταιρίες I. και A. εντός τεσσάρων εβδομάδων από την παραλαβή της επιστολής. Σε αυτήν την προειδοποιητική επιστολή, η Επιτροπή διευκρίνιζε ότι, σε περίπτωση μη απόδειξης των πληρωμών αυτών, το προς ανάκτηση από την εναγομένη ποσό θα ανερχόταν από 848 926,33 ευρώ σε 900 662,25 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στο προς ανάκτηση από την εναγομένη ποσό πλέον των χρηματοδοτικών συμμετοχών τις οποίες η Επιτροπή έπρεπε ακόμη να καταβάλει στις εταιρίες I. και A., ύψους, αντιστοίχως, 41 458,53 ευρώ και 10 277,39 ευρώ.

24 Δεδομένου ότι η εναγομένη δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό πληρωμής υπέρ των εταιριών I. και A., δεν επέστρεψε το οφειλόμενο ποσό και δεν αμφισβήτησε τους υπολογισμούς που περιείχε η προειδοποιητική επιστολή, η Επιτροπή εξέδωσε το χρεωστικό σημείωμα υπ' αριθ. 3241009140, ποσού 900 662,25 ευρώ εις βάρος της εναγομένης. Το χρεωστικό σημείωμα, το οποίο απεστάλη με συστημένη επιστολή έναντι απόδειξης παραλαβής στις 24 Σεπτεμβρίου 2010, διευκρίνιζε ότι, σε περίπτωση μη επιστροφής του οριζόμενου ποσού έως τις 30 Νοεμβρίου 2010, θα επερχόταν προσαύξηση του κύριου ποσού της οφειλής με τόκους υπερημερίας.

25 Στις 2 Δεκεμβρίου 2010, η Επιτροπή απέστειλε υπόμνηση στην εναγομένη και, δεδομένου ότι δεν είχε ακόμη πραγματοποιηθεί καμία πληρωμή, της απηύθυνε επίσημη προειδοποιητική επιστολή έναντι απόδειξης παραλαβής στις 4 Ιανουαρίου 2011, για την καταβολή του αρχικού ποσού της οφειλής προσαυξημένου με τόκους υπερημερίας υπολογιζομένους σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 4, του παραρτήματος II της σύμβασης.

Διαδικασία και αιτήματα της Επιτροπής

26 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 15 Απριλίου 2014, η Επιτροπή άσκησε την υπό κρίση αγωγή.

27 Δεδομένου ότι δεν κατέστη δυνατή, δύο φορές, η επίδοση της αγωγής στην εναγομένη, σύμφωνα με το άρθρο 100, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 1991, στις 25 Απριλίου και 3 Ιουλίου 2014, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε, κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής, να προβεί σε κοινοποίηση της αγωγής στην εναγομένη διά δικαστικού επιμελητή.

28 Η αγωγή επιδόθηκε προσηκόντως στην εναγομένη διά δικαστικού επιμελητή στις 17 Νοεμβρίου 2014.

29 Δεδομένου ότι η εναγομένη δεν κατέθεσε υπόμνημα αντικρούσεως εντός της ταχθείσας προθεσμίας, η Επιτροπή, στις 10 Μαρτίου 2015, ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο να της επιδικάσει τα αιτήματά της, σύμφωνα με το άρθρο 122, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991. Η Γραμματεία επέδωσε τη σχετική αίτηση στην εναγομένη.

30 Λόγω κωλύματος ενός μέλους του τρίτου τμήματος, ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου όρισε άλλον δικαστή για τη συμπλήρωση του τμήματος.

31 Στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, κατά το άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991, το Γενικό Δικαστήριο, με έγγραφο της 11ης Ιουνίου 2015, έθεσε γραπτές ερωτήσεις στην Επιτροπή, η οποία απήντησε στις 9 Ιουλίου 2015.

32 Κατόπιν προτάσεως του τρίτου τμήματος, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 28 του Κανονισμού Διαδικασίας, να παραπέμψει την υπόθεση σε ευρύτερο δικαστικό σχηματισμό.

33 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να υποχρεωθεί η εναγομένη να της καταβάλει το οφειλόμενο ποσό ύψους 976 663,34 ευρώ, ήτοι 900 662,25 ευρώ για την κύρια οφειλή και 76 001,09 ευρώ για τους τόκους υπερημερίας που υπολογίσθηκαν με επιτόκιο 2,50 % για το διάστημα μεταξύ 1ης Δεκεμβρίου 2010 και 15ης Απριλίου 2014·

— να υποχρεωθεί η εναγομένη να της καταβάλει το ποσό των 61,69 ευρώ ημερησίως για τόκους υπολογιζομένους από 16ης Απριλίου 2014 και μέχρις ολοσχερούς εξοφλήσεως της οφειλής·

— να καταδικάσει την εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Ως προς τη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 123, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας

34 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, καίτοι η αγωγή της Επιτροπής επιδόθηκε νομότυπα στην εναγομένη, η εναγομένη δεν κατέθεσε, εντός των προβλεπομένων προθεσμιών, υπόμνημα αντικρούσεως υπό την έννοια του άρθρου 46 του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή υπέβαλε στις 10 Μαρτίου 2015 αίτηση, στηριζόμενη στο άρθρο 122, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991, να της επιδικάσει το Γενικό Δικαστήριο τα αιτήματά της. Την 1η Ιουλίου 2015 τέθηκε, όμως, σε ισχύ ο νέος Κανονισμός Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο οποίος προβλέπει, στο άρθρο 123, νέες διατάξεις σχετικές με την ερήμην διαδικασία. Επιβάλλεται, επομένως, να διαπιστωθεί ποια διάταξη τυγχάνει εφαρμογής στην υπό εξέταση διαφορά.

35 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι, ως δικονομικές διατάξεις, οι διατάξεις του νέου Κανονισμού Διαδικασίας είναι άμεσης εφαρμογής από την έναρξη ισχύος του εν λόγω κανονισμού (διατάξεις της 10ης Δεκεμβρίου 1997, Smets κατά Επιτροπής, T-134/96, EU:T:1997:193, σκέψη 16, και της 30ής Μαΐου 2002, Coe Clerici Logistics κατά Επιτροπής, T-52/00, EU:T:2002:134, σκέψη 23) και έχουν, κατά συνέπεια, εφαρμογή εφ' όλων των διαφορών που εκκρεμούν κατά τον χρόνο ενάρξεως ισχύος τους (απόφαση της 12ης Νοεμβρίου 1981, Meridionale Industria Salumi κ.λπ., 212/80 έως 217/80, EU:C:1981:270, σκέψη 9), υπό την επιφύλαξη, ειδικότερα, μεταβατικών διατάξεων.

36 Εν προκειμένω, καμία μεταβατική διάταξη δεν αφορά ρητώς το άρθρο 123 του Κανονισμού Διαδικασίας.

37 Επομένως, η διάταξη αυτή μπορεί να θεωρηθεί ως έχουσα άμεση εφαρμογή από την έναρξη ισχύος του Κανονισμού Διαδικασίας την 1η Ιουλίου 2015 και, ως εκ τούτου, ως έχουσα εφαρμογή στην υπό κρίση διαφορά.

38 Ακόμη και αν υποτεθεί ότι, στον βαθμό που επηρεάζουν άμεσα τα συμφέροντα των διαδίκων, οι ισχύοντες κανόνες για την επιδίκαση των αιτημάτων του ενάγοντος στο πλαίσιο ερήμην διαδικασίας μπορούν να θεωρηθούν ως εμπίπτοντες εν μέρει στο ουσιαστικό δίκαιο, το γεγονός αυτό δεν ασκεί πάντως επιρροή. Πράγματι, καθόσον η κατάσταση η οποία γεννάται λόγω της μη κατάθεσης υπομνήματος αντικρούσεως και της υποβολής αίτησης για την επιδίκαση των αιτημάτων του ενάγοντος αναπτύσσει τις οριστικές συνέπειές της μόνον κατά τον χρόνο κατά τον οποίο το Γενικό Δικαστήριο αποφαίνεται επί της εν λόγω αίτησης, οι εν λόγω κανόνες έχουν άμεση εφαρμογή (βλ., υπό τη έννοια αυτή, απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2008, Επιτροπή κατά Freistaat Sachsen, C-334/07 P, EU:C:2008:709, σκέψεις 43 και 44 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

Επί της ουσίας

39 Σύμφωνα με το άρθρο 123, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο επιδικάζει στον ενάγοντα τα αιτήματά του, εκτός εάν είναι προδήλως αναρμόδιο να επιληφθεί της αγωγής ή αν η αγωγή αυτή είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη.

40 Επομένως, αρκεί το Γενικό Δικαστήριο να διαπιστώσει εν προκειμένω, πρώτον, ότι είναι αρμόδιο να επιληφθεί της υπό κρίση αγωγής δυνάμει της κατά το άρθρο 272 ΣΛΕΕ ρήτρας διαιτησίας, η οποία περιλαμβάνεται στο άρθρο 5, παράγραφος 2, της σύμβασης, δεύτερον, ότι δεν χωρεί αμφιβολία περί του παραδεκτού της αγωγής και, τρίτον, ότι, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων της σύμβασης που υπομνήσθηκαν στις σκέψεις 2 έως 9 ανωτέρω και της περιγραφής των πραγματικών περιστατικών που παρατίθεται στο δικόγραφο της αγωγής της Επιτροπής και τεκμηριώνεται από τα στοιχεία της δικογραφίας, η αγωγή δεν στερείται προδήλως νομικής βάσης.

41 Κατόπιν τούτων, πρέπει να γίνουν δεκτά τα αιτήματα της Επιτροπής όπως υπομνήσθηκαν στη σκέψη 33 ανωτέρω.

42 Εξάλλου, όσον αφορά την καταβολή τόκων υπερημερίας, από το άρθρο 3, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙ της σύμβασης απορρέει ότι τα οφειλόμενα ποσά προσαυξάνονται με τόκο υπερημερίας υπολογιζόμενο βάσει του επιτοκίου που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) στις κύριες πράξεις της αναχρηματοδότησης κατά την πρώτη ημέρα του μήνα λήξης της ταχθείσας από την Επιτροπή προθεσμίας, προσαυξημένου κατά μιάμιση ποσοστιαία μονάδα. Δεδομένου ότι η Επιτροπή όρισε ως καταληκτική ημερομηνία της προθεσμίας αυτής την 30ή Νοεμβρίου 2010, πρέπει να ληφθεί υπόψη το εν ισχύι επιτόκιο την 1η Νοεμβρίου 2010. Από την *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ 2010, C 298, σ. 5) προκύπτει ότι το επιτόκιο το οποίο εφάρμοζε η ΕΚΤ στις κύριες πράξεις της αναχρηματοδότησης είχε ορισθεί, την 1η Νοεμβρίου 2010, σε 1 %. Υπό τις συνθήκες αυτές, το εφαρμοζόμενο στην υπό κρίση υπόθεση ετήσιο επιτόκιο πρέπει να ορισθεί σε 2,50 %.

43 Το άρθρο 3, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙ της σύμβασης ορίζει επίσης ότι οι τόκοι αφορούν την περίοδο από την επομένη της λήξης της προθεσμίας έως την ημερομηνία λήψης των προς επιστροφή ποσών. Καθόσον η ταχθείσα από την Επιτροπή προθεσμία έληξε στις 30 Νοεμβρίου 2010, οι τόκοι υπερημερίας πρέπει να αφορούν το διάστημα από 1ης Δεκεμβρίου 2010 και έως την ημερομηνία ολοσχερούς εξόφλησης της οφειλής.

44 Κατόπιν των προεκτεθέντων, η εναγόμενη πρέπει να υποχρεωθεί να επιστρέψει στην Επιτροπή το ποσό των 900 662,25 ευρώ, πλέον τόκων υπερημερίας με ετήσιο επιτόκιο 2,50 %, για το χρονικό διάστημα από 1ης Δεκεμβρίου 2010 και έως την ημερομηνία ολοσχερούς εξόφλησης της οφειλής, που αντιστοιχεί σε τόκους υπερημερίας ανερχόμενους σε 61,69 ευρώ ημερησίως.

Επί των δικαστικών εξόδων

45 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η εναγομένη ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το αίτημα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) Υποχρεώνει την McCarron Poultry Ltd να επιστρέψει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή το ποσό των 900 662,25 ευρώ, πλέον τόκων υπερημερίας με ετήσιο επιτόκιο 2,50 %, για το χρονικό διάστημα από 1ης Δεκεμβρίου 2010 και έως την ημερομηνία ολοσχερούς εξόφλησης της οφειλής.

2) Καταδικάζει την McCarron Poultry στα δικαστικά έξοδα.

Παπασάββας Labucka Wetter

Bieliūnas Kreuschitz

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Μαΐου 2016.

(υπογραφές)